

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام و درود خدا بر استاد عزیزمان: استاد جان از این که وقت شریف جنابعالی را می‌گیریم شرمنده ایم ولی دعا می‌کنیم خداوند وقتی که برای پاسخ به سوالات می‌گذارد را از برترین عبادتها برایتان حساب کند. ۱. پیامبر عزیز (ص) می‌فرمایند استوارترین کارها سه چیز است ... و سومی «مواساه الاخ فی المالم این مواسات دقیقا به چه میزان؟ و معناست و مراد از اخ کیست؟ چرا که افرادی که در جامعه احتیاج شدید دارند بسیارند. ۲. ایشان می‌فرمایند «ابی‌الله ان یرزق عبده المومن الا من حیث لا یحتسب» خوب ما هر چه خود و برادران خوب مومن و ارزشی را می‌بینیم عموماً رزقمان از همان جایی می‌رسد که به طور طبیعی گمانش را داریم مثلاً من معلم ۲۵ سال است رزقم بوسیله حقوق آخر برج تأمین می‌شود که گمان می‌کنم گرچه می‌دانم خداست که بدین وسیله می‌فرستد بقیه مومنین هم همین طور حال با توجه به این حدیث که می‌فرماید خدا ابا دارد نکند ما مومن نیستیم؟ ۳. در حدیثی دیگر می‌فرمایند «مروا بالمعروف و ان لم تفعلوه» احمدیان ترجمه کرده مردمان را به کار نیک فرمان دهید هر چند خود نکنید. این روایت با آیات «لم تقولون ما لا تفعلون» «کبر مقتا ان تقولوا ما لا تفعلون» «اتامرون الناس بالبر و تنسون انفسکم» چگونه سازگاری دارد؟ ۴. حضرتش در روایتی دیگر می‌فرماید: «اذا احب الله عبدا ابتلاه و اذا احبه الحب البالغ افتناه قالوا ما افتناه قال لا یترک له مالا و ولدا» خوب اگر قرار است خداوند به کسی که غایت حب پیدا می‌کند هیچ از مال و فرزندان باقی نگذارد با این حساب بایستی اهل البیت که در نهایت حب الهی بودند نه مالی داشتند و نه فرزندی و همچنین عرفای بزرگ همه مال و فرزندان خویش را از دست می‌دادند؟ در حالی که چنین نیست؟ منبع ۴ روایت نهج الفصاحه. با تشکر از استاد عزیز و التماس دعا. خدایا بر طول عمر و توفیقات استاد عزیز بیفزا و ایشان را با امیرالمومنین علیه السلام محشور بفرما.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- برادران ایمانی یعنی انسان‌هایی که در بستر شریعت قدم گذاشته‌اند و آرزوهای دنیایی آنها را بازی نداده. اولاً: چنین انسان‌هایی نیازهای منطقی دارند که رفع آنها چندان مشکل نیست و برکات خاص خود را دارد ثانیاً: چنین افرادی چندان هم زیاد نیستند ۲- ما فکر می‌کنیم رزقمان از طریق برنامه‌هایمان به ما می‌رسد! چرا به این فکر نباشیم که خدا از طریق رزق ما مقرر کرده و اگر در جای دیگری بودیم باز به نحوی آن را تأمین می‌کرد. یعنی بر اساس حساب‌های ما نیست، بر اساس رزاقیت اوست ۳- سنت‌های خوب را جاری کردن، غیر از ادعا کردن و بعد زیر آن

زَدَن است ۴- وقتی حَبّ الهی آمد، دیگر جایی برای مال و فرزند نمی‌ماند، نه آن‌که مال و فرزند انسان از بین برود. گفت: «دیوانه کنی هر دو جهانش بخشی / دیوانه‌ی تو هر دو جهان را چه کند؟». موفق باشید